

Марко ЯРЕМЧИШИН

аспірант, викладач кафедри
практичної психології Інституту
управління, психології та безпеки,
Львівського державного
університету внутрішніх справ

Галина КАТОЛИК

доктор психологічних наук,
професор
*(Львівський державний
університет внутрішніх справ)*

**РОЛЬ ПОЛІТИЧНИХ ЛІДЕРІВ У ПОДОЛАННІ
ЗАГРОЗ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.
ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТА ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВИЙ
АСПЕКТ**

Політичне лідерство – це важливий аспект функціонування кожного суспільства. Кожному соціуму властиво наділяти окремих його представників певним правом на представлення цінностей конкретної верстви суспільства чи певного соціального осередку. Важливе місце у цьому питанні відіграє особистість політичного лідера, його сприйняття психологічної відповідальності та особливості окремих психічних явищ, наприклад, вольовий аспект особистості. Також і важливим є розуміння лідерами правових процесів у соціумі, що регулюють взаємовідносини громадян і держави та особливості їхньої взаємодії. Сам ж філософсько-правовий аспект розуміється як певний фундамент того який вектор розвитку отримає держава через переконання насамперед політичних лідерів щодо бачення і розуміння політико-правових і соціальних аспектів буття.

Проблематика забезпечення національної безпеки України в сучасних реаліях має найвищий рівень актуальності, адже потребує нових підходів до співіснування людей в соціумі у контексті держава-людина. Сполучною ланкою тут виступають політичні лідери, які, володіючи високим рівнем психологічної відповідальності та вольового аспекту, здатні забезпечувати баланс між суспільством та державою. Саме з цієї позиції найкраще вбачається суть політичного лідерства та забезпечення такими особами вираження нових адаптованих під сучасні реалії пояснень філософсько-правових аспектів взаємозалежності держави і народу в умовах війни.

На цьому етапі варто більш детально приділити увагу безпековим концепціям у площині філософсько правового аспекту запропонованим Томасом Гобсом та Імануїлом Кантом. Їх підходи до розуміння безпеки та функціонування держави, взаємозв'язку індивідів з останньою а першу чергу

ввиражаються в розбіжностях до підходу забезпечення громадянського стану, тобто стану безпеки. Згідно цього принципу, Гоббс вбачає примусову силу, «меч» держави як засіб забезпечення безпеки, коли ж Кант наголошує на самозобов'язуючому моральному законі [1]. У наших же реаліях держава наголошує на важливості провадження рішень більш примусового імперативного характеру, оскільки її життєздатність забезпечується національним законодавством. Коли ж політичні лідери, які виступають радше як медіатори між суспільством і державою, акцентують увагу на забезпеченні нового порядку співіснування українського соціуму в умовах воєнного стану шляхом переконання громадян до проявлення ними високого рівня психічної відповідальності та вольового виявлення, задля більш якісного залучення громадян в мобілізаційний процес різного зарактеру задля забезпечення національної безпеки. Даний аспект проявляється у наголошенні звичних принципів нового буття, які б люди мали виражати самі, через психологічний аспект загостреної психологічної відповідальності та власної волі, щоб виражалось у: віру в державу, збройні сили, власну залученість будь якого способу до допомоги армії та розвиток власної культури і не толерування російської.

Наразі в Україні триває широкомасштабна війна рф проти нашої держави з залученням усіх можливих способів ведення війни, зокрема залучення всіх видів озброєнь та новітніх концепцій застосування інформаційно-психологічного впливу на українську націю. Сам контекст масштабності даної війни в контексті залучення практичної більшості способів захоплення та здійснення негативного психологічного впливу на український суспільний простір привертає особливу увагу до особистості політичного лідера нашої держави та їх розуміння способів особистісного впливу на організацію більш якісного забезпечення фундаментальних основ національної безпеки України шляхом відображення цінностей соціуму та орієнтацію на задоволення цих цінностей через систему забезпечення суспільної організації навколо внутрішньої співпраці проти ворога.

Зазначимо, що суб'єктивне сприйняття світу політичними лідерами, які володіють більшим соціальним впливом під час війни, відіграє важливу роль у тому, якими саме способами вони здатні своїми діями забезпечити функціонування української державності та національної безпеки. Роль права у даний час відіграє більш суттєву роль, адже воно націлене не просто на забезпечення функціонування відносин різного характеру між суб'єктами права, але й на співставлення з концепцією обмежень певних прав в рамках воєнного стану, який був затверджений 24 лютого 2022 року згідно указу президента України [2] з метою більш якісного функціонуванню сектору безпеки.

Політичні лідери можуть маніпулювати свідомістю громадян через систему пояснень нових структур правосвідомості необхідних для осмислення в контексті війни та опору російським загарбникам. Національна безпека

України – це процес багаторівневий, який забезпечується національною системою права та правосвідомістю громадян, здатністю їхнього осмислення щодо певних підходів до співіснування в легальному правовому полі, розуміння якого забезпечується елементами психічних особливостей індивідів.

Отже, роль політичних лідерів особливо в умовах воєнного стану є більш важливою ніж в період мирного часу. Вони одночасно виступають так званими медіаторами між суспільством та державою. Особливо гостро виражають психічні індивідуальні якості, основними серед яких є поняття психологічної відповідальності та вольового аспекту особистості. Згадані психічні якості сприяють тому, що політичні лідери проводять профілактичну діяльність, орієнтовану на забезпечення внутрішньої безпеки та формування нових уявлень правосвідомості індивідів у контексті важливості їхнього залучення у діяльність забезпечення національної безпеки України шляхом розуміння соціумом важливості протидій інформаційно-психологічним операціям противника та власного переосмислення функціонування держави та важливості державності. Адже росіяни намагаються деморалізувати наше суспільство та розмежувати його, задля досягнення стратегічних воєнних переваг.

Також їх дії орієнтуються на внутрішню дисгармонію правосвідомості, через акцентуацію здійснення психічного негативного впливу на українців постійними діями орієнтованими на внутрішній розкол на формування в суб'єктів правосвідомості негативного ставлення до української держави, що намагається залучати всі необхідні юридично обґрунтовані ресурси, задля функціонування і існування державності.

Список використаних джерел:

1. Дзьобань О., Разметаєва Ю. Проблема індивідуальної та колективної безпеки у творчості Томаса Гоббса та Іммануїла Канта (філософсько-правовий аспект). Проблеми філософії права. Київ-Чернівці : Рута, 2005. Т. III. № 1–2. С. 368–373.
2. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24.02.2022 р. No 64/2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>.